

IN MEMORIAM

**Mr JOSIP GRČEVIC — JOKA, dipl. ing.
(1927—1986. g.)**

U Slavonskom Brodu je 25. prosinca 1986. godine u 59-toj godini života nakon duge i teške bolesti preminuo dipl. ing. Josip Grčević, magistar poljoprivrednih znanosti — direktor Školskog poljoprivredno-prehrabrenog centra SOUR-a »Jasinje«.

Sahranjen je 27. prosinca 1986. godine — ispraćen velikim brojem prijatelja, učenika i rodbine — na gradskom groblju u Slav. Brodu.

Mr Josip Grčević rođen je 24. 11. 1927. godine u Cigleniku — lijepom selu zapadnog dijela Brodske Posavine, u kojem je proveo najraniju mladost i završio pučku školu. Gimnaziju je pohađao u Slavonskom Brodu, gdje je i maturirao 1947. godine. Na Poloprivrednom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1952. godine. Po povratku iz JNA zapošljava se u Ratarskom-sjemenskom savezu u Novoj Gradiški, odakle 1. 3. 1955. godine prelazi na rad u Poljoprivrednu zadrugu Lužani.

Svojim marljivim i savjesnim radom na razvoju poljoprivredne proizvodnje u ratarstvu i vinogradarstvu svog rodnog kraja, ubrzo stiče ugled vrlo sposobnog mladog zadružnog agronoma. Istaknutog i zapaženog terenskog stručnjaka iz Poljoprivredne zadruge Lužani, 1. 9. 1958. godine povlači Zadružni ratarsko-sjemenarski zadružni savez u Slavonskom Brodu. U ovoj organizaciji ostaje i s velikim uspjehom do 10. rujna 1959. godine radi na unapređenju ratarsko-sjemenarske proizvodnje Brodskog Posavlja.

U tek osnovanoj Poljoprivrednoj školi u Slav. Brodu zapošljava se 11. rujna 1959. godine kao nastavnik teoretske i stručne nastave i tako ostvaruje svoju davno izražavanu želju, da radi na odgoju mladih stručnih kadrova.

Uvijek miran, tih i sabran, svojom jednostavnosću i dubokim osjećajem i razumijevanjem problema mladih, ubrzo je postao vrstan nastavnik i pedagog i među učenicima svojom pristupačnošću, omiljen nastavnik.

Za njega jednostavno nije moglo biti nepopravljivih mlađih ljudi jer se vođen plemenitim najfinijim ljudskim osjećajima i samo njemu svojstvenom strpljivošću, zalago za svakog svog učenika. Zato nikada nije prihvatao kod omladine — »izgubljene slučajeve« — i neizmjerno se trudio, da svi nađu svoje korisno mjesto u našem društву. Zbog takvih pogleda i postupaka ponekad je ostao i neshvaćen.

U gotovo tri decenije svog marljivog pedagoškog rada odgojio je mnoge generacije poljoprivrednih tehničara. Oni danas uspješno obavljaju svoje poslove u raznim društvenim poljoprivrednim organizacijama kao poljoprivredni tehničari, a mnogi od njih i kao diplomirani inžinjeri, u ratarskoj, stočarskoj i vinogradarsko-voćarskoj proizvodnji.

Godine 1965. postaje direktor Poljoprivredne škole — i na toj dužnosti ostaje sve do svoje prerane smrti. U tom dugom razdoblju od 21 godine predano i neumorno radi sa svojim suradnicima na sve boljoj organizaciji škole i nastave. zajedno s njima prešao je težak i naporan put izgradnje i razvoja brodske Poljoprivredne škole: od Poljoprivredne škole s praktičnom obukom sa svega 72 učenika, pa preko Poljoprivredno-tehničke škole — do Školskog poljoprivredno-prehrambenog centra, koji se 1982. godine udružuje u SOUR »Jasinje« — i danas broji oko 700 učenika.

Bio je veliki zagovornik reforme odgoja i obrazovanja stručnih kadrova. Na tom je vrlo aktivno radio i bio jedan od pokretača povezivanja rada i obrazovanja, čime je dao pun doprinos u ostvarivanju reformskih ciljeva.

Kao dugogodišnji delegat regionalnog SIZ-a usmijerenog obrazovanja u poljoprivrednim i prehrambenim djelatnostima Osijek i delegat Republičkog USIZ-a istih djelatnosti bio je istaknuti član njegovog Programskega savjeta i voditelj radne grupe za izradu nastavnih planova poljoprivredno-ekonomske osnove, te predsjednik Komisije za izradu udžbenika u poljoprivrednoj struci.

Velik je njegov doprinos u programiranju i razvoju usmijerenog obrazovanja — stalnom koordinacijom i suradnjom sa centrima usmijerenog obrazovanja poljoprivredno-prehrambene struke u SRH. Svojim savjesnim i nesobičnim radom, uvijek nemametljiv i objektivan, mnogo je pridonio međusobnom povezivanju poljoprivrednih škola Regije i Republike, čiji je rad objedinjavao kao dugogodišnji predsjednik Zajednice poljoprivrednih škola SRH.

Kao istaknuti prosvjetni i društveno-politički radnik i pedagog, za svoj veliki doprinos i značajne rezultate rada u sruci, nagrađen je visokom nagradom »Franjo Marinić«.

Uz sve mnogobrojne i složene dužnosti u svom svakodnevnom radu, našao je vremena i za svoje lično usavršavanje. Zvanje profesora srednje škole stekao je 1965. godine, a 1976. godine je magistrirao na Fakultetu poljoprivrednih znanosti u Zagrebu.

Na posljednjem ispraćaju od pokojnika se oprostio u ime kolektiva SOUR-a »Jasinje« i Školskog poljoprivredno-prehrambenog centra njegov bliski suradnik dipl. ing. Drago Leko koji je među ostalim rekao:

»Od prvog dana, pa sve dok te teška bolest i neumitna smrt nije zaustavila, neumorno si i s mnogo ljubavi radio na odgoju i obrazovanju mlađih.

In memoriam

Uvijek si u njih čvrsto vjerovao i video u njima budućnost i snagu našeg društva. Duboko dirnuti tvojim preranim odlaskom, svjesni smo da gubimo izvanrednog rukovodioca i stručnjaka, dragog i plemenitog druga i prijatelja, što ostavlja za sobom veliku prazninu u našem radnom kolektivu i duboku tugu u našim srcima.«

U ime učenika dirljivim riječima od pokojnika se oprostio maturant Nikica Jozić, a u ime Društva poljoprivrednih inženjera i tehničara Slavonskog Broda (u kojem je pokojnik sve vrijeme bio jedan od najaktivnijih članova) — član Predsjedništva ing. Ivica Vuković.

Divnog i nadasve dobrog čovjeka i druga, duboko ožalošćeni, izgubili su članovi njegove obitelji, rodbina, te brojni prijatelji, suradnici i učenici.

Iz naše brodske sredine otišao je zauvijek jedan veliki poljoprivredni stručnjak i pedagog — humanista i entuzijasta, čijim časnim životom i velikim radnim djelom ostaju svi oni kojima je pripadao.

Njegov plemeniti i dobroćudni lik ostat će nam u neizbrisivom sjećanju i trajnoj uspomeni.

NEKA MU JE VJEĆNA SLAVA I HVALA.

dipl. ing. SLAVKO JENČ